

လမ်းညွှန်

ပန်းသုံးပွင့်

မိုးသားဖြူတိမ် ကင်းစင်သော လသာသည့် ညတစ်ညတွင် ... မိန်းကလေး သုံးယောက်သည် ... ခြံဝင်းတစ်ခုထဲမှာ မှ ... လှပသော အဖြူရောင် ဒန်းရှည်ကလေး တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း ဒန်းကလေးကို ဖြည်းဖြည်းလွှဲနေသည်။ နောက်ကျောဘက်မှ ... သူတို့ ကိုကြည့်လျှင် ... မိန်းကလေးသုံးယောက်သည် အရပ်အမောင်း အပိန်အဝ မတိမ်းမယိမ်း။ ဆံပင်နက်နက်ကလေးများကိုတော့ ... ခွဲခြားမရနိုင်အောင် တညီတည်း တတိတည်း ပုံစံတူ ဖြတ်ထားကြသည်။ တစ်ယောက်သော သူကလေးက ဘီးကုပ်ကလေးနှင့် ပင့်တင်ထားတာကလေးသာ ရှေ့ကကြည့်လျှင် ကွဲပြားပါသည်။

‘N’ ‘M’ ‘T’ စာလုံး အတိုကောက် သုံးလုံးဆက်ရေးထားသော ရွှေဆွဲပြားကလေးများ သုံးယောက်လုံး ဆင်တူ လည်မှာ ဆွဲထားကြပါသည်။ သူမတို့ သုံးယောက်သည် ညီအစ်မရင်းများ ထက် ပို၍ ချစ်ကြသေးတာ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်တည်း။

နန်းလုံးကြိုင်။

မညှိုးပန်း။

တတိုင်းမွေး။

အမည်ကလေးများ တို့ က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ ပန်းကလေးများကို ကိုယ်စားပြုကြသည် တည်း။

သူမတို့ သုံးယောက်သည် ... ဟိုးငယ်ငယ် ... ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ဝိုင်းမူကြို

မှာ ကတည်းက ... စည်းလုံးချစ်ကြည်ခဲ့ကြသည် မှာ ...
ကျောင်းတက်ကြတော့လည်း တစ်ကျောင်းတည်း ဝင်ကာ ... တစ်တွဲတွဲ
မခွဲ ...။ ဆယ်တန်း အောင်ကြတော့လည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ခိုးချပြီးတော့များ ဖြေကြသလား ထင်ရအောင်ပင် ... အင်္ဂလိပ်နှင့် သင်္ချာ
ဂုဏ်ထူးနှစ်ခုစီပါကာ ရမှတ်ပေါင်းသည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
သုံးလေးမှတ်သာ ကွာကြလေသည်။

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ... လျှို့ဝှက်ခြင်း တိုထွာခြင်း ပြိုင်ဆိုင်ခြင်း
လည်း အခုချိန်ထိ ကင်းခဲ့ကာ ... တစ်ယောက်ရဲ့ အန္တိအတာ ကျန်နှစ်
ယောက်ကခံရင်း ... တွယ်တွယ်တာတာ ကြီးပြင်းခဲ့ကြသည် မှာ
ဆယ့်ခြောက်နှစ် ဆယ့်ခုနစ်နှစ် ရှိခဲ့ပြီ ...

သုံးနှစ်သမီး ကလေးတွေ အရွယ်မှ စတင်ခိုင်းခဲ့သော သံယောဇဉ်သ
ည် အသက်နှစ်ဆယ် အရွယ်တွင် တော့ အင်မတန်ကြီးကို စွဲစွဲမြဲမြဲ နက်
နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှိခဲ့ပြီ။ ကိုယ်က ဘယ်လောက်ပဲ လိုချင်နေသော ပစ္စည်းက
လေး ဖြစ်ပါစေ တစ်ခုတည်းသာရှိပြီး နောက်တစ်ယောက်ကပါ လိုချင်ခဲ့
သည် ဆိုပါက ကိုယ့်ဘက်က အလျှော့ပေးဖို့ ဝန်မလေး စမြဲတည်း။

သူ့လက်ထဲရောက်သွားသော ပစ္စည်းကလေးကို ကိုယ်ပင်နှစ်သက်
သော်ငြား သူရလိုက်ခြင်းအပေါ် ကြည်နူးစိတ်ချမ်းသာ နိုင်စမြဲတည်း။
သူတို့ သုံးယောက်ကို ဘယ်မိဘကမှ လည်း ခွဲလို့ မရ ...။ ဘယ်သူစိမ်း
ကမှ လည်း ခွဲလို့ မရ ...။ စိတ်ကူးပေါက်လျှင် တစ်အိမ်တွင် သုံးယော
က်စုဆိုကာ အိပ်လေ့ရှိသေးသည်။

တကယ်တမ်းတော့ ... သူတို့ သုံးယောက်တွင် ပညာတူတူ ... စီးပွား
ဂုဏ်တူတူမို့ ပြိုင်မည်ဆိုလျှင်တော့ အလှူဂုဏ် ပြိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပါသည်။
သို့သော် ... သူမတို့ သုံးဦးတွင် အလှဆုံးတစ်ယောက် ရွေးထုတ်ပါ ဆိုပါ

က ... အဖြေထုတ်ကြသူ အချင်းချင်း ဝိဝါဒ အသီးသီး ကွဲပြားဖွယ်ရာ ရှိပါသည်။ ။ လူလူချင်း အကြိုက်မျက်စိ မတူနိုင်သေးသမျှ သူမတို့ သုံးယောက်တွင် ဘယ်သူ အလှဆုံးဆိုတာကို ဘယ်လိုမှ ဆုံးဖြတ်မရပါ။

ဘယ်သူမှ အပြည့်အဝ မမှန်နိုင်ပါ။ ဒါကို သူမတို့ သုံးယောက်လည်း နားလည်လက်ခံပေသည်။ ဒီတော့ ဤအလှအတွက်တော့ဖြင့်လည်း ... သူတို့ ချင်း အငြင်းမပွား အပြိုင်အဆိုင်စိတ် မထားကြတော့ပါ ...။

"လောကကြီးမှာ ဘာကအလှဆုံးလဲ သိလားဟင်"

တစ်ယောက်သော မိန်းကလေးက စကားစလိုက်ပါသည်။ ။

"ဟောဟိုက လမင်းကြီး ..."

တစ်ယောက်က ပြီးစလွယ် မေးထိုးပြကာ ဖြေသည်။ ။

"ငါအလှဆုံး ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ..."

"ဟင့်အင်း ... တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး ..."

"ဒါဖြင့် ဘာအလှဆုံးလဲ..."

"ချစ်သူက အလှဆုံးပေါ့ ..."

"သွားစမ်းပါကွာ၊ ချစ်သူက ဘယ်မှာ လဲ၊ ဘယ်မှာ လဲ နင့်ချစ်သူ ..."

"ကိုယ့်ချစ်သူလား၊ ကိုယ့်ချစ်သူက ငွေရောင်လေ"

ကျန်နှစ်ယောက်သည် အသံတိတ်သွားကာ တစ်ယောက်သော မိန်းကလေးကို ငဲ့ကာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်ကြလျှင် မိန်းကလေးက မျက်လုံးလေး နှစ်ဖက်ကို အသာမှိတ်လိုက်သည်။ ။

"ငါ ရှက်တယ်သိလား၊ ဒါပေမဲ့ ... ငါ့မျက်စိမှိတ်လိုက်ရင် ... သူ့ကိုပဲ မြင်နေပြီ၊ ငါ့သူ့ကို သိပ်ချစ်နေမိပြီ ..."

"ငွေရောင့်ကို ..."

တစ်ယောက်သော မိန်းကလေးက အံ့သြကြီးစွာ အာမေဍိတ်ပြုလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက်တော့ အားလုံးကိုယ်စီသည် တိတ်ဆိတ်ကာ ငွေရောင့်ကို မျက်စေ့၌ မြင်ယောင်စဉ်းစားခန်းဝင်နေ ဖြစ်တော့၏။ ငွေရောင်သည် သူမတို့ ဆရာမ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျောင်းမှာလည်း ဆရာမနှင့် ခင်မင်းရင်းနှီးကာ ... အိမ်အထိပါလိုက်ကာ ကျူရှင်သဘော အပိုစသင်ကြားဖို့ သူမတို့လိုက်ပါကြသော အခါတွင် မူ ဆရာမနှင့် ပို၍ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြရပါသည်။ ။

ဆရာမသည် သူမတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ကို အတော်ခင်မင်ရင်းနှီးပါသည်။ ။ သူမတို့ ကလည်း ... ဆရာမကို ကြုံလျှင်ကြုံသလို ကျောင်းအပြန် အိမ်ကို ပို့ပေးတတ်ခြင်း ... ဆရာမလိုအပ်သော ကိစ္စအချို့ ကူညီဆောင်ရွက်တတ်ခြင်းတို့ ကြောင့် သူမတို့ သုံးယောက် အမည်သည် ဆရာမနှုတ်ဖျား၌ အတော်ရေပန်းစားပါသည်။ ။

သမီးမိန်းကလေး လိုချင်ပါလျက် ... ကျန်းမာရေးကြောင့် သားတစ်ယောက်သာ မွေးဖွားဖြစ်ခဲ့သော ဆရာမသည် သူမတို့ သုံးယောက်၏ အလှအပနှင့် ကြော့ကြော့ခက်ခက် သွားလာလှုပ်ရှားပုံကလေးများကို သဘောတကျကျ ... စောင့်ကြည့်ချစ်ခင် တတ်ပါသည်။ ။

အရင်ကတော့ သူမတို့ ... ငွေရောင်နှင့် မရင်းနှီးပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာမကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးဖူးသော အခေါက်တို့ ၌ ငွေရောင်ကို ရိုးတိုးရိပ်တိတ်သာ မြင်တွေ့ဆုံရဖူးပါသည်။ ။ ခုနောက်ပိုင်းတော့ ဆရာမအိမ်မှာ သူမတို့ ကျူရှင်ယူဖြစ်ကြပြီမို့ တစ်ပတ်လျှင်သုံးရက် ဆရာမအိမ်သို့ သူမတို့ ရောက်ကြသည်။ ။

ငွေရောင့်ဒယ်ဒီက ... နိုင်ငံခြားသဘော ကပ္ပတိန်တစ်ယောက် ဖြစ်

လေရာ အများအားဖြင့် အိမ်မှာ မရှိပါ။ ခရီးသွားနေရပါသည်။ ။ အိမ်မှာ ဆရာမ၊ ငွေရောင်နှင့် ... အလုပ်သမားအဖော် လက်ချမီး ... ဤသုံးယောက်သာ ရှိလေရာ ... သူမတို့ သုံးယောက်သည် ... လက်ချမီးနှင့် ပင် ရင်းနှီးနေခဲ့ပြီ ...။ ငွေရောင်နှင့် တော့ ရင်းနှီးသလို မရင်းနှီးသလို ...။

သူမတို့ နှင့် အသက်မကွာလှသော ငွေရောင်သည် သူမတို့ သုံးယောက်ကို ညီမလေးပေါက်စများ သဖွယ် ကြည့်ရှုကာ လူကြီးဂိုက်နှင့် ပြုံးရုံးနှုတ်ဆက်တတ်ပါသည်။ ။ အဖက်မလုပ်နေတာလည်း မဟုတ်။ သိပ်ကြီးလည်း အရောဝင်တာ မဟုတ်။ အနေမှန်လှတာဖြစ်ပြီး သူ့မျက်နှာက ပြုံးရောင်သမ်းနှင့် သဘောကောင်းရိပ်ကို ဆောင်နေပါသည်။ ။

စဉ်းစားလိုက်သောအခါ ... ငွေရောင့်ပုံစံသည် စိတ်ဝင်စားနှစ်လိုဖွယ် ... မြတ်နိုးလေးစားဖွယ် စိတ်ကူးယဉ်နယ်ချဲ့ချင်စရာ ဖြစ်နေတာတော့ အမှန်တည်း။

"နင်ပြောမှ ... ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်ပြီး ငါတောင်ကြိုက်သလိုလို ဖြစ်လာပြီ ..."

ထိုစကားဆိုသူကို ပထမမိန်းကလေးက ပခုံးစွန်းနှင့် တိုက်လိုက်ရာ ရယ်သံလေးများ ဆူညံစည်ကား သွားလေသည်။ ။ ထိုမိန်းကလေးက ရယ်သံပါနင့် ...

"ဘာဖြစ်လဲ ... သူလည်း လွတ်လပ်တဲ့ ယောက်ျားလေး၊ ငါတို့ အားလုံး လွတ်လပ်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ ...။ ဘယ်သူက ကြိုက်ကြိုက်ပေါ့ ... ခစ် ... ခစ် ... ခစ်"

"အေးပါဟယ် ... ငါသူပြုံးနေတာကိုပဲ မြင်ချင်တယ်၊ သူ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ်၊ သူလိုချင်သမျှကို သူရစေချင်တယ် ...၊ ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် ... ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ...အဝေးကနေ ဖြေ

သိမ့်နိုင်လိမ့်မယ် ...၊ အဓိကက ... သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရော စိတ်ရော ... ဘဝခရီးမှာ ရော ... အဆိုးအညစ်မရှိစေချင်ဘဲ ... အကောင်းအသန့်လေးတွေ ချည်း ရှိစေချင်တဲ့ စေတနာ ဖြစ်မိတယ် ...၊ သူ့ကို မြင်နေရတာနဲ့ တင်ငါ့ရင်ထဲမှာ တစ်ခုခုပြည့်စုံနေတယ်၊ သူ့ကို မြင်နေရရင် ဆုတောင်းဖို့ မလိုဘဲ ... ဆုအားလုံး ပြည့်ဝနေသလိုပဲ"

"ငါကရင်ခုန်နေရုံပဲလားလို့ ...၊ ခုလောက်ထိ နင့်ခံစားချက်က ထောင့်စေ့နေတော့လည်း ... မဝေဖန်တော့ပါဘူး၊ နင်ချစ်နေတာ သေချာပြီဆိုရင် ... သူ့ကို ဘာတွေဆက်လုပ်ရှားမယ် စိတ်ကူးလဲ ...၊ ထိုင်စောင့်နေရုံပဲလား ..."

"ငါသူ့ဆီ ... ဖုန်းဆက်ပြီး ... ငါချစ်နေတာ သူသိအောင် လုပ်ချင်တယ် ..."

"ကြားသားမိုးကြိုး ...၊ ဒီလိုဖွင့်ပြောဖို့ တော့ သိက္ခာကျလွန်းပါတယ်ဟာ ..."

"ငါဖွင့်ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူမှန်း သူမသိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဖွင့်ပြောမှာ ပါ ..."

"ဘာတွေလဲ ... ငါတို့ နားမလည်ဘူး ..."

"ငါကသူ့ကိုချစ်ပေမယ့် သူကငါ့ကို ချစ်ချင်မှ ချစ်မှာ ပေါ့၊ သူ့စိတ်နဲ့ သူ့ကိုယ်ပဲ ...၊ သူ့ရွေးချယ်ခွင့်နဲ့ သူပဲ၊ သူက ငါ့ကိုမချစ်ဘူးဆိုရင် ... ငါနာမည်ကြီးနဲ့ ငါ့ကိုတွဲပြီး ဒီမိန်းကလေးဟာ သူ့ကိုချစ်တယ် စိတ်ဝင်စားတယ် ဖုန်းဆက်ခဲ့တယ်လို့ တစ်သက်လုံး သူ မသိစေရဘူး ..."

"နင်က ဘယ်သူလဲဆိုတာ မပြောဘဲ ဆက်နေမှာ ဒီလိုလား ..."

"အေး ..."

"ငါသိပြီ ..."

တိတ်နေသော မိန်းကလေးက လက်ညှိုးလေး နားထင်မှာ ထောက်ရင်း အကြံရသွားသလို ပြုံးရယ်ကာ အော်ဟစ် လိုက်လေလျှင် ကျန်နှစ်ယောက်က သူမကို ငဲ့ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ။

"ငါတို့ သုံးယောက်ဟာ သိပ်ချစ်ပြီး မခွဲဘဲ တစ်တွဲတွဲဆိုတာလည်း သူသိနေတာပဲ ...၊ သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်နေသူဟာ ဘယ်သူလဲ မသိဘဲ သူတစ်ဝေးတလံ လိုက်ရှာဖွေစုံစမ်းနေရရင် လွဲနေဦးမယ်၊ ဖုန်းဆက်သူဟာ ငါတို့ သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ဆိုတာ သူ့ကို အသိပေးထားပေါ့၊ ဒါဆိုရင် သူနီးနီးစပ်စပ်နဲ့ မှန်းနိုင်မယ်၊ နင်ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာဟာ ... တစ်နေ့ သူချစ်လာရင် ရိပ်မိမှာ ပဲ ...၊ သူချစ်မလာဘူးဆိုရင်လည်း ... ပြီးတာပဲ ..."

"ငါ့အတွက် ... နင်တို့ ပါ ရောအထင်ခံနေရမှာ ပေါ့ ... ဖုန်းဆက်တာ ဒီသုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ဆိုရင် အထင်သေးစရာရှိ နင်တို့ပါ ရောခံနေရမှာ ပေါ့ဟယ်"

"ငါကတော့ ရပါတယ် ...၊ ထင်ချင်လည်း ထင်ပစေပေါ့၊ သူ့အတိအကျ အထင်သေးလို့ မှ မရတာ ..."

သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ပဲဟာ ...၊ တစ်ယောက်ကို အထင်သေးစရာ ဖြစ်လာခဲ့ရင် ... ငါတို့ ပါကူညီမျှပြီး အထင်သေးခံနိုင်ပါတယ် ...၊ ဒါမှ ... နင့်ကို သီးသန့် အထင်သေးလို့ မရသလို ... ငါတို့ ကိုလည်း အတိအကျအထင်မသေးနိုင်ဘူး၊ ဒါမှ ဒီသုံးယောက်ထဲက ဆိုတာ သူလည်း နီးနီးစပ်စပ် မှန်းဆနိုင်မယ် ...၊ သူချစ်တယ် မချစ်ဘူး ... ဆုံးဖြတ်နိုင်ဖို့ ရာ ပိုအခွင့်အရေးရတာပေါ့ ...၊ အဲ ... ဒါပေမဲ့ ..."

စကားကို မဆက်သေးဘဲ ထိုမိန်းကလေးက တခါခါရယ်နေပါသည်။ ။

ပထမမိန်းကလေးသည် ... သူမဟာနှင့် သူမ ... ရှက်သွေးဖြန်းနေသည်
ဖြစ်ရကား ... ရယ်မောနေသော မိန်းကလေးကို လက်သီးဆုပ်နှင့် ဖွဖွ
ထုကာ ...

"ဘာလဲ ... ဘာရယ်တာလဲ ..."

"နင့်ကို ရယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ..."

"ဘာကို ရယ်တာလဲ ..."

"ငါ့ဟာငါရယ်တာပါ ...၊ ရယ်ချစ်စရာ တွေးမိလို့ ပါ ဒီမှာ
စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ နင်က ဖုန်းဆက်နေရော ... ထားပါတော့ ...၊ ငွ
ရောင်ကဖုန်းဆက်နေတဲ့ ကောင်မလေးကို ... ချစ်နေပြီ ...၊ အပြင်မှာ ငါ
တို့ သုံးယောက်ထဲက ... ဟဲ ... ဟဲ ... ငါ့ကို ချစ် လာပြီးတော့ ဖုန်းဆက်
တဲ့ ကောင်မလေးဟာ ငါပဲလို့ ထင်လာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... ဟား
ဟား ... ဟား ..."

ထိုမိန်းကလေးမှာ ဗိုက်ကလေးဖိကာ အတော်ကြီး သဘောတကျ ရ
ယ်မောနေလေရာ ... ပထမမိန်းကလေးမှာ လည်း ပြုံးရောင်သမ်းနှင့် စ
ဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာပါသည်။ ။ သူမသူငယ်ချင်းက ဟာသသဘောနှင့် ...
ပြောလိုက်တာဖြစ်သော်လည်း ဒါဟာ စဉ်းစားစရာ တစ်ခုတော့ ဖြစ်တာ
အမှန်ပင် ...

"ငါပြောတာ ... ဘယ်နှယ့်လဲ ..."

"ဟုတ်တယ် ... နင်ပြောတာ ဖြစ်နိုင်ချေရှိတာ တစ်ခုပဲ ...၊ နင်နဲ့ ငါ
ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို ငွေရောင်က ကြိုက်မိပြီး ကာယကံရှင်နဲ့
လွဲနေနိုင်တာပဲ မဟုတ်ဘူး လား ... အဲဒီကျ ဘယ်လိုဖြေရှင်းကြမလဲ ငါ
မဟုတ်ပါဘူး ... ဘယ်သူပါဆိုတာ ဖွင့်ပြောပြရမှာ လား ..."

"ဟင့်အင်း ..."

ပထမမိန်းကလေးက ... ပျာပျာသလဲ တားလိုက်ပါသည်။ ။

"ဥပမာ ... ငွေရောင်ဟာ နင့်ကိုကြိုက်ခဲ့ပြီ ဆိုပါစို့၊ နင့်ကို အပြင်မှာ ဖွင့်ပြောခဲ့ပြီး ... ဖုန်းဆက်တာ နင်ပါပဲ မဟုတ်လားလို့ မေးခဲ့ရင် ... ဖုန်းဆက်နေတာဟာ ငါပါလို့ ငါ့နာမည်ကို ဖွင့်မပြောလိုက်ပါနဲ့ ၊ ငါ့ကို သူမချစ်နိုင်မှ တော့ မသိလက်စနဲ့ မသိဘဲသာ ရှိပါစေတော့"

ပထမမိန်းကလေးက မျက်နှာညိုညိုနှင့် တားမြစ်စကားဆိုသည်။ ။

"ဒါဖြင် ဘယ်လိုပြောမှာ လဲ ... ဒီကိစ္စဟာ ဖြစ်လာနိုင်ချေရှိတဲ့ ကိစ္စ ပဲ ..."

"မေတ္တာဆိုတာ အသွားအပြန်သဘောတော့ ရှိလိမ့်မယ်လို့ ငါထင်မိတာပဲ၊ ငါ့ရင်ထဲကသူကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ချစ်နေတဲ့ အချစ်ကို သူ ... ငါ့မျက်လုံးကပဲတစ်ဆင့်ဖြစ်ဖြစ် ခံစားသိလာနိုင်မှာ ပဲလို့ ထင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုဖြစ်မလာဘူး ဆိုပါစို့ ..."

မိန်းကလေးက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ စကားကို ခဏရပ်သည်။ ။ ကျန်မိန်းကလေး နှစ်ယောက်သည် သူမကို စူးစိုက် အကဲခတ်လျက် ရှိကြ၏။

"ငါတို့ သုံးယောက်ထဲမှာ သူ တစ်ယောက်ယောက်ကို ချစ်မယ်ဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို ချစ်ခွင့်ရှိတာပဲ ...၊ အဲဒီအခါ ပြန်လည်စဉ်းစား လက်ခံခွင့်ဟာလည်း ဘယ်သူ့မှာ မဆို ရှိတာပဲ ..."

"အဲဒီတော့ ..."

"ဘယ်သူ့ကိုမှ သူမချစ်ဘူး ... တခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်နေတယ်ဆိုတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်တာပဲ ..."

"တခြားတစ်ယောက်ကို ချစ်တာထားပါတော့ ... နင်မဟုတ်တဲ့ တစ်ယောက် ... သူနဲ့ ငါထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို သူက မတော်တဆ စိတ်ဝင်စားရင် ... ငါတို့ က ... နင်ဆိုတာကို ဖွင့်မပြောဘဲ ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

ပထမမိန်းကလေးက ... မျက်စိလေး အသာမှိတ်လိုက်ပါသည်။ ။

"ငါဆိုတာ ဖွင့်မပြောတာကလွဲရင် ... နင်တို့ သဘောကျ ဆုံးဖြတ်ပေါ့ ...၊ ဥပမာ နင့်ကိုပြောလာမယ်ဆိုပါစို့ ..."

တစ်ယောက်ရင်ဘတ်ကို လက်ဝါးလေးညွှန်ကာ ပထမမိန်းကလေး ဆိုလျှင် ထိုတစ်ယောက်မှာ ... ပခုံးလေး ကျုံ့သွားပါသည်။ ။

"နင့်ကိုချစ်တယ်လို့ ငွေရောင်က ပြောလာရင် ... နင် သူ့ကိုမချစ်ရင် ... စိတ်မဝင်စားရင်၊ လက်မခံနိုင်ရင် ငြင်းလိုက်ရုံပဲ ...၊ နင့်ကို ချစ်တယ်ပြောပြီးမှ တော့ ကျန်တဲ့ နှစ်ယောက်ကို သူဘယ်တော့မှ ပြောတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ နင်ကငြင်းမယ်ဆိုရင် ... ဖုန်းဆက်တာနင်မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ကိုလည်း နင်မချစ်ပါဘူးလို့ ငြင်းရုံပဲ...၊ အကယ်၍ မတော်တဆများ နင်ကသူ့ကို လက်ခံရင် ..."

"အို ... ပေါက်ကရံ ... ဟယ် ..."

" မဟုတ်ဘူး လေ ... သူက အိမ်ထောင်ဖက် အဖြစ်လည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ၊ သူက နင့်ကိုချစ်တယ်ဆိုရင် ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စဉ်းစားရမှာ ပေါ့၊ မစဉ်းစားဘဲ ... ငြင်းရင်ပြီးရောပေါ့၊ လက်ခံချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ... ဖုန်းဆက်ခဲ့တာ ချစ်ခဲ့ဖူးတာဟာ ... ငါပါဆိုတာကိုဇာတ်မြှုပ်ပြီး ... ဖုန်းဆက်ခဲ့တာဟာ နင်ပါပဲ ... လို့ ဝန်ခံလိုက်ရင်းက လက်ခံလိုက်ပါ ..."

သုံးယောက်သားမှာ အတွေးကိုယ်စီနှင့် နှုတ်ဆိတ်သွားပါသည်။ ။

"ငါ့သူ့ကိုချစ်မိပေမယ့် ... ငါ့ကိုမချစ်ဘဲ တခြားတစ်ယောက်ကို ချစ်မိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ငါတားဆီးကန့်ကွက်ခွင့်မှ မရှိတာ၊ တခြားတစ်ယောက်ကို သူချစ်မိမှ တော့ ငါလည်း သူ့ကို ရနိုင်တော့တာမှ မဟုတ်ဘဲ ...၊ ငါဖုန်းဆက်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတာကို ဇာတ်မြှုပ်လိုက်ရုံပဲ ...၊ လက်ခံမယ်ဆိုရင် ... လက်ခံမယ့်သူဟာ ဖုန်းဆက်တာ ကျွန်မပါပဲဆိုတာကိုပါ ဝန်ခံပါ့မယ်လို့ ကတိပေးပါ ..."

"အို ... ကတိပေးတယ်ဟာ ...၊ လက်ခံမှာ မှ မဟုတ်တာ ... ငြင်းမှာ ၊ ဘာမှ ကတိပေးစရာ မရှိဘူး ..."

"ဟုတ်တယ် ... ငါလည်း ကတိပေးနိုင်တယ်၊ ဘာမှ မခဲယဉ်းဘူး ..."

"နင်တို့ နှစ်ယောက်လုံး ကတိ တည်ရမယ်နော် ...၊ သူ့အချစ်မရဘဲနဲ့ တော့ သူ့ကို ခိုးချစ်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတာကြီး မပေါ်ပါရစေနဲ့ ။ ဒီကတိဟာ တစ်သက်လုံးအတွက် ...၊ အကယ်၍ သူနဲ့ နင်တို့ လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း ... တစ်သက်လုံး ဖုံးကွယ်ထားရမယ့်ကတိ ဒီလိုတိုင်ပင်ထားခဲ့တာကိုလည်း သူ မသိစေရဘူး ... အကယ်၍ တစ်ယောက်ယောက်ကို သူချစ်သွားရင် ငါဖုန်းထပ်မဆက်တော့ပါဘူး ..."

"လက်တောင်ထပ်ဖြစ်ရဦးမယ်တဲ့ ... အဓိပ္ပာယ်မရှိ ... ဟိ ဟိ ..."

"အေးလေဟာ ..."

" မဟုတ်ဘူး ... ငါပြောတာက အဆုံးစွန်ထိ တွက်ပြောတာလေ ...၊ နင်တို့ ငါ့ကို ချစ်ရင် သဘောတူရမယ် ..."

"အေးပါဟာ ... နင်သူ့ကို သိပ်ချစ်နေမှ တော့ သူလည်း နင့်ကို တစ်

နေ့နေ့ ပြန်ချစ်လာမှာ ပဲလို့ ထင်ပါတယ်၊ ဖြစ်ပါစေလို့ လည်း ဆုတောင်း
ပါတယ် ..."

"ဒီလျှို့ဝှက် နားလည်မှုယူထားတဲ့ ကိစ္စအတွက် တို့ သုံးယောက် တစ်
ဦးပေါ်တစ်ဦး သစ္စာရှိကြမယ်နော် ..."

"စိတ်ချပါ ..."

အသံနှစ်သံက ထပ်တူထွက် လာပြီး ... သူမတို့ စကားဝိုင်း တိတ်ဆိ
တ်သွားပါသည်။ ။
